

Kdokoli chce býti spasen, tomu jest především potřebí, aby držel obecnou víru, neboť kdo ji celou a neporušenou nezachová, nepochybně na věky zahyne.

Obecná víra pak jest ta, abychom ctili jednoho Boha v Trojici, a Trojici v jednotě bez míšení osob a bez rozlučování podstaty.

Jiná jest totiž osoba Otce, jiná Syna, jiná Ducha svatého,

ale Otce i Syna i Ducha svatého jedno jest božství, rovná sláva, spoluvěčná velebnost.

Jaký jest Otec, takový Syn, takový i Duch svatý.

Nestvořený Otec, nestvořený Syn, nestvořený i Duch svatý.

Nezměrný Otec, nezměrný Syn, nezměrný i Duch svatý.

Věčný Otec, věčný Syn, věčný i Duch svatý,

a přece nikoli tři věční, nýbrž jeden věčný,

jako nikoli tři nestvoření, ani tři nezměrní, nýbrž jeden nestvořený a jeden nezměrný.

Podobně všemohoucí Otec, všemohoucí Syn, všemohoucí i Duch svatý

a přece nikoli tři všemohoucí, nýbrž jeden všemohoucí.

Tak jest Otec Bůh, Syn Bůh, i Duch svatý Bůh

a přece nejsou tři Bohové, nýbrž jeden jest Bůh.

Tak jest Otec Pán, Syn Pán, i Duch svatý Pán

a přece nejsou tři Páni, nýbrž jeden jest Pán.

Neboť jako nás křesťanská pravda nutí vyznávat, že každá osoba zvláště jest Bůh a Pán, tak nám obecné náboženství zapovídá říkati, že jsou tři Bohové nebo Páni.

Otec není od nikoho učiněn, ani stvořen, ani zplozen.

Syn jest od Otce samého nikoli učiněn, ani stvořen, nýbrž zplozen.

Duch svatý od Otce i Syna není učiněn, ani stvořen, ani zplozen, nýbrž vychází z nich.

Jeden tedy Otec, nikoli tři Otcové; jeden tedy Syn, nikoli tři Synové; jeden tedy Duch svatý, nikoli tři svatí Duchové.

A v této Trojici není nic dřívější ani pozdější, nic větší ani menší, nýbrž všechny tři osoby jsou mezi sebou spoluvěčné a sobě rovné,

takže veskrze, jak již bylo výše řečeno, má býti ctěna i Trojice v jednotě, i jednota v Trojici.

Kdo tedy chce býti spasen, smýšlej tak o Trojici.

K věčnému spasení jest však nezbytné, aby každý věrně věřil také ve vtělení Pána našeho Ježíše Krista.

Správná víra tedy jest, abychom věřili a vyznávali, že náš Pán Ježíš Kristus; Syn boží, je právě tak Bůh i člověk.

Jest Bůh, z podstaty Otcovy před věky zplozený, i člověk z podstaty matky v tomto věku narozený; dokonalý Bůh, dokonalý člověk, záležející z rozumné duše a z lidského těla,

rovný Otcovi podle božství, menší než Otec podle lidství;

jenž je sice Bůh i člověk, ale přece nikoli dva, nýbrž jeden jest Kristus.

Jeden pak nikoli proměněním božství v tělo, nýbrž přijetím lidství v Bohu.

Jeden vůbec nikoli smíšením podstaty, nýbrž jednotou osoby.

Neboť jako rozumná duše a tělo jest jeden člověk, tak Bůh a člověk jest jeden Kristus,

jenž trpěl pro naše spasení, sestoupil do pekel, vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Otcově,

odtud přijde soudit živé i mrtvé,

k jehož příchodu mají všichni lidé opět vstáti se svými těly a vydati počet ze svých skutků.

A kdo činili dobře, půjdou do života věčného, kdo však zle, do věčného ohně.

Toto jest obecná víra; a kdo ji nebude věrně a pevně věřiti, nebude moci býti spasen.